Kol Nidre: Timing is Everything

The Freehof Institute of Progressive Halakhah

Twelve Minute Shiur #43

ּבֶּל נִדְרֵי, וֶאֱסֶרֵי, וּשְבוּעֵי, וַחַרָמֵי, וְקוֹנָמֵי, וְקנוּסֵי, וְכִנוּיֵי, דִנְדַרְנָא, וּדְאִשְתַּבַּעְנָא, וּדְאַחֲרִמְנָא עַל נַפְשָׁתָנָא.
מִיוֹם כִּפּוּרִם זֶה עַד יוֹם כִּפּוּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה. כֻלְהוֹן אָחֲרַטְנָא בְהוֹן. כֻּלְהוֹן יְהוֹן שָׁרָן, שְׁבִיקין,
שְׁבִיתִין, בְּטַלִן וּמְבֻּטָלִין, לָא שְׁרִירִין, וְלָא קַנָמִין. נִדְרָנָא לָא נִדְרֵי, וֶאֱסָרָנָא לָא אֱסָרֵי, וּשְׁבוּעָתָנָא לָא
יָשְבוּעוֹת.

All vows, obligations, oaths, and anathemas, whether called "konam," "konas," or by any other name, which we may vow, or swear, or pledge, or whereby we may be bound, from this Day of Atonement until the next (whose happy coming we await), we do repent. May they be deemed absolved, forgiven, annulled, and void, and made of no effect; they shall not bind us nor have power over us. The vows shall not be reckoned vows; the obligations shall not be obligatory; nor the oaths be oaths. (*Jewish Encyclopedia*)

Tur, Orah Hayyim ch. 619

ומוציא סיית השליח ציבור ואוחזה בחיקו ואומר כל נדרי ואסרי וכוי די נדרנא ודי אשתבענא ודאחרימנא מיייה שעבר עד יייה הזה שמכוונין להתיר הנדרים והחרמות והשבועות אולי עברו עליהן וכדי לינצל מן העונש.

The *shaliaḥ tzibur* takes a Torah scroll (from the ark), holds it against his chest, and recites *Kol Nidrei* – "All vows, obligations... that we have bound upon ourselves from the previous Yom Kippur to this Yom Kippur." The intention is to release the vows, obligations, and oaths (that one has already declared) in order to spare oneself punishment if one has violated them.

והוקשה לריית מה מועיל להתיר על מה שעברו כבר? והנהיג לומר מיייה זה עד יייה הבא עלינו... ממה דתנן בנדרים הרוצה שלא יתקיימו נדריו של כל השנה יעמוד ברייה ויאמר כל נדרים שאני עתיד לידור בזו השנה יהיו בטילים והוא שלא יזכור לתנאו בשעת הנדר שאם הוא זוכר לתנאו ואפייה הוא נודר הרי מבטל התנאי והנדר קיים.

Rabbeinu Tam raises a difficulty: how can one successfully release a vow if one has already transgressed it? For this reason, he decreed that one should say: "from this Yom Kippur until next Yom Kippur...". This is based on the passage in tractate N'darim [23b] that reads: "One who wishes that their vows not take force for the entire year should formally stipulate at Rosh Hashanah: 'All vows that I shall make during the coming year shall be annulled,' provided that one doesn't remember the stipulation at the time of the vow, for if one remembers the stipulation and goes ahead to make the vow, he annuls his stipulation and the vow is valid.

R. Yosef Caro, Beit Yosef, Orah Hayyim ch. 619

דברי רבינו בכאן קצרים וסתומים מאד דהיכי קאמר שהוקשה לרבינו תם מה מועיל להתיר על מה שעברו כבר? דהא ודאי התרה מועילה לנדרים שעברו עליהם!

Our teacher's words here are brief and very difficult to understand. What does he mean that Rabbeinu Tam wondered how one can successfully release a vow if one has already transgressed it? After all, *hatarah* (the halakhic process for the release of vows) does release vows that have already been made!

ומה שהוקשה לרבינו תם מבואר בדברי הראיש בפרק בתרא דיומא (סיי כח)... דהיינו משום דבהתרה בעינן שלשה הדיוטות או יחיד מומחה. ועוד שאין החכם מתיר הנדר בלא חרטה. ועוד דקיימא לן דצריך לפרט הנדר. ועוד שהחזן שאומר כל נדרי מי התיר לו נדרו?

In fact, Rabbeinu Asher b. Yechiel (among others) explains Rabbeinu Tam's difficulty as follows (*Hil. HaRosh, Yoma*, ch. 8, par. 28): there are several reasons why *Kol Nidrei* cannot successfully release vows. First, for *hatarah* the law requires a *beit din* composed of either three nonordained judges or one ordained judge. Second, the rabbi cannot release a vow unless the individual expresses regret (*ḥaratah*) for it. Third, we hold that the individual must state the vow explicitly when he seeks its release. And fourth, since we learn that one may perform a release of vows taken by another person, but one cannot release one's own vows. If so, who released the vows of the *hazan* who recites *Kol Nidrei*?

ואפשר לפרש דברי רבינו דהכי קאמר והוקשה לרבינו תם מאחר דאין לכל נדרי ענין התרה ואינו אלא כעין תנאי היאך אפשר להתנות על נדרים שעבר עליהם שיהיו בטלים?

 With all this in mind, we can better explain Rabbeinu Tam's difficulty as follows: since *Kol Nidrei* has nothing to do with the release of vows and is nothing but a kind of stipulation, how is it possible to stipulate in advance about vows that one has already transgressed?

R. Yoel Sirkes, Bayit Hadash, Tur Orah Hayyim ch. 619

R. Yaakov Mollin (Maharil; Germany, 15th century) writes that the congregation should begin *Kol Nidrei* before sundown, because we do not perform the release of vows on Shabbat.

וקשיא לי דלמאי דנוהגין כרבינו תם ואינו אלא מדין תנאי אם כן שרי אפילו בשבת עצמו.

כתוב במהריייל להתחיל כל נדרי מבעוד יום דאין מתירין נדרים בשבת.

I have a difficulty with this: if our practice follows the view of Rabbeinu Tam, *Kol Nidrei* is a mere stipulation (and *not* the release of vows). If so, it's permitted to recite it even on Shabbat.

וצריך לומר מאחר דהתנאי הוא לבטל ולהתיר הנדר שידור אם כן דומה קצת לדין התרת נדרים ... על כן החמירו להתחיל מבעוד יום ולהתיר בשלשה. ואין זה מצד הדין אלא מצד היותר נכון וכן משמע לשון מהריייל שכתב טוב הוא לאתחולי כל נדרי ביום. One must conclude therefore that since the stipulation comes to annul and release vows that may be made in the future, it somewhat resembles (*domeh k'tzat*) the formal process for the release of vows... For this reason, the authorities took the path of stringency, requiring that *Kol Nidrei* begin while it is still daylight and be recited in the presence of three. This is not a halakhic requirement but rather a matter of good practice. As Maharil himself writes: "It is good practice [but not a requirement] to begin *Kol Nidrei* during daylight."

R. Moshe Isserles, Shulhan Arukh Orah Hayyim 619:1

ונוהגים לומר כל נדרי בעודו יום

The custom is to recite *Kol Nidrei* prior to nightfall.

Arukh Hashulhan Orah Hayyim ch. 619

וכבר בארנו ... דאין זה מועיל לשום דבר לא מיבעיא בנדר ושבועה שנשבע לאחרים שהרי לא על דעתו נשבע אלא על דעת המשביעו וכ״ש בשבועות שנשבעים למלך המדינה שאין ביכולתם להתיר כלל! אלא נשבע אלא על דעת המשביעו וכ״ש בשבועות שנענה וכ״ון נשבע או נדר שלא יאכל בשר או שיתענה וכיוצא אפילו בשבועות ונדרים השייכים רק לו לעצמו כגון נשבע או נדר שלא יאכל בשר או שיתענה וכיוצא בזה אין זה מועיל אלא במתנה על להבא ... והיא רק תפלה ככל התפלות ומרמזת שתקובל תפלתינו.

We have already explained that *Kol Nidrei* releases no vows. That is certainly the case with vows and oaths made to other people, for the validity of those vows rests upon the consent of others. All the more so with vows made to the government! But even with oaths and vows that involve only oneself – for example, one who swears or vows not to eat meat or to fast – *Kol Nidrei* is effective only with respect to vows that one might make during the coming year... It is simply a prayer like all other prayers, expressing the desire that our prayer be accepted.